

SZEPESI ATTILA

Hieronymus Bosch – apokrif

„A festő undorítónak érezhette ezt a tömzsi, nyakatlan állatot, annál is inkább, mert a patkányok – Jan Mosmans értékes feljegyzése szerint – valósággal elárasztották a korabeli Hertogenbosch városát.”

Wilhelm Fraenger

Trágyalében tenger patkány
hemzsege egymás hegyén-bátán
emészt, ürül, korrog, bagzlik,
körülöttük vér patakszik.

Szemük ikre, arany lámpa
világít az éjszakába,
alábukva mély verembe
formak páros szédületbe.

Nyafka szüzek nyársra valók,
gyors mámorba belehalók,
húsos szotyikák hosszú kéjre,
hímek veres vesszejére.

Pöfeteg, búbos boszorka,
csökött kanja lovagolja,
mintha volna púp a hátán
ez a pöttöm pocoksátán.

Búz körülöttük, szenny alattuk,
lesik rajzó pereputtyuk,
kormos ív a szemük alja,
mind a mocskot nyeli, nyalja.

Nyakig nyálkás ürülékben,
ürülékbe merülőben
apa lányát kerülgeti,
fiú anyját terelgeti.

Összenőve vulva, vessző,
kan és kanca árnyékesztő,
csont a csonthoz, vér a vérhez,
rázza mámor, nyálzik, élvez.

Egy se kérdi, egy se tudja,
melyik élő, melyik hulla,
párzik, emészt, szellent, ürül,
végül dögnek alulkerül.

Fekélyesek, rühes roncsok,
vérük mégis nászra fortyog,
testük teremto parancsa:
nász torból nász harcba.

Éles fogak, ordas szemek,
nincs pardon, nincs könnyörület,
falják társuk szívét, máját,
előbb-nyelvelt vagináját.

Élvezkednek kadáveren,
rángnak rémes dögtetemen,
izzó vágytól úzve vakon
veres koncon, húscafaton.

Tele a lég zöld legyekkel,
tele a föld vad nyüvekkel,
elevenből falatoznak,
döbér gyomrok dagadoznak.

Csupa ondo minden ösvény,
sárlík minden nyiszlett nőtény,
szülnek folyton és vetélnék,
már a szennyben el sem férnek.

Pörög az időmotolla,
gyül a patkányok porontya,
tőcsa tükerén, pince piszkán
gomolyognak milliós szám

*Szerte mocsok tengeredik,
test a testen hengeredik,
egyik mátká, másik préda,
fogak málló martaléka.*

*Nyelv kileffed, vér lecsordul,
forr a trágya, bugyborékol,
sáros mezsgye, véres utca
pöcegödör széle-hossza.*

*Bűzbe fúló patkányország
minden patkánynak mennyország,
bélgubancban, alvadt vérben
örökétig vágyott éden.*

